

מסורת הש"ס

(ב) שמות מ"ב.
 (ג) צהר"ס וצ"י חלח
 (ד) וצ"י חלח
 (ה) וצ"י חלח
 (ו) וצ"י חלח
 (ז) וצ"י חלח
 (ח) וצ"י חלח
 (ט) וצ"י חלח
 (י) וצ"י חלח
 (יא) וצ"י חלח
 (יב) וצ"י חלח
 (יג) וצ"י חלח
 (יד) וצ"י חלח
 (טו) וצ"י חלח
 (טז) וצ"י חלח
 (יז) וצ"י חלח
 (יח) וצ"י חלח
 (יט) וצ"י חלח
 (כ) וצ"י חלח
 (כא) וצ"י חלח
 (כב) וצ"י חלח
 (כג) וצ"י חלח
 (כד) וצ"י חלח
 (כה) וצ"י חלח
 (כו) וצ"י חלח
 (כז) וצ"י חלח
 (כח) וצ"י חלח
 (כט) וצ"י חלח
 (ל) וצ"י חלח

1. ואם פרוח תפרח
הצרעת בשער ובסתה
הצרעת את כל עור
הנגע מראשו ועד רגליו
לכל מקרה עיני הכהן:
ויקרא יג יב

2. ובא אשר לו הבית
והגיד לכהן לאמור כנגע
נראה לי בבית:
ויקרא יג יג

תוס' ד"ה נמקא ליה וכו'
וספר בריהות איצטרך
לדרישה אחרינא. וע"ע
פוס' ונחיס דף קיז ע"א
ד"ה והמורה ונכרימות דף
טו ע"א פוס' ד"ה ערוה:

[illegible]

לנרא
 [א] תום' ד"ה נפקא ל"י
 וכו' משמע כשהאיסור
 חידוש אין ללמוד ממנו
 קולא. ג"ל כשהאיסור חידוש
 אין ללמוד ממנו איסור וע'
 תמוס' מנהדרין כו ע"א
 דד"ה ואין לך וכו'. וע'
 כדע' ביבואה מנינא
 כשהטעות נקרא' ל"י בחלק
 ג'.

[illegible]

פתח ביתו ונמלטתן אשתו ונה
לא יעורר על מתו ולא יספ

דף כ"א:) מפקי לה רבנן מוכחז לה * ו
(סנהדרין דף ל:) אליבא דרבא דמית
אלא כנגד ג' נראה לי היינו תחילת דין
לאבוי משמעות דורשין איכא בינייהו

לי דה"פ לעיל משמעות דורשין איכא
יהודה סבר דתרווייהו דרשין ואינטרין
שמעינן אלא לדבר מזה קמ"ל ופינו ולס

היה קרדו דהיינו דבר מנהל קשה לקבל
דהא ענין ואבנים לא מטמאין אין לל
דבינו יעקב דאי תרי ליה כולי יומא
למחודיה שרי דהא כלאים נמי כל חדא
ממנו קולא מהאי טעמא דהיה מייבש
פסק יב ע"ב והוה מצי לשנוי אה מני
הא דהיינו אלא כך רגילות דהיינו אג
אחילו צריכו לן צבדינו כמה ימים צרי

מא' ובוים יש יום שאתה רואה.
משמע לאזני דר' יהודה דריש וי"ו וכן פ"ק דסנהדרין (דף ה' וספ') גבי וסופטקין ופ' אלו מילאות (ג"מ דף סז.) גבי ונמלכת וקמץ ארבע וי"ו בפי' לא דריש וי"ו דואם הוה יומי דפ"ק דתמורה (דף כ"ג) ובסוף פרק טרף בקלפי (יומא ד' מה.) גבי והאם ושמה דריש לפי דלרעה אחרתא מיניה הוה א"ר קרע טפי כיון דר' יהודה דריש וי"ו מא' טעמא לא אמר דבא דהכא נמי דריש וי"ו למה חולק על אבוי הוה לו להזכירה ושמה דבא קאמר אפילו לא דריש ר' יהודה וי"ו הכא לבאי דריש ר' יושבא:*

ת מאי וביזם שמע
אה בו ויש יום שאי
וא מבעי ליה "ביום
ולא בליה מנא ליה
ה עיני הכהן ואבי
מעוטי סומא באחת
ליה להכי אין הכי
ליה מנא ליה נפקא
בבבית לי ולא לאורי
וינא הני מילי טומאה
מאה דגופיה אפילו
לן: מתני' ועוד
ם עצמות אביו ואמו
ר' יוסי אומר: אבל
על מתו ולא יספינו
יוס: גמ' ורמינהו
ואמו הרי זה מתאבל
אין מתאבל עליהן
יו צורין לו בסדינו
ששמחת הרגל עליו:
מאי לא יערער על
ספרנא במערבא
כל מירי ליבא:

יוס: מאי שנא
כהנא אמר רב
באדם אחד שכינס
אם ספרן ועמד על
באותה שעה אמרו
יום ושמואל אמר
לפי

ישראל ויהיה חיומה היאך נוכל ליישב הסוגיה דפקח דאחא דרבי מנחם מנדל
עיס ובשלמה אי מייתי מביהם הריאות בו מיניו לאוקמי במגמל דרבי
יחי' דטומאה לאו דגופיה ^אוקיימא פירכא דלעיל דמגופיה דאחא ליה
ופיטוי היה דרש אי נמי שפיר ואטערין וציוס הריאות ע"כ רבא
דרבי דמפוייה ה"א טומאה ללאו גופיה קמ"ל וציוס ומנייה לא
דבא תרבייהו דרש' ופיטוי דכפרישית ^ב ומלמא דאחא מק"ו טעם וכתב
במורמא חידוש אין ללמוד הימנו קולא דקאמר משום דחיוש הוא
אין פירק כל הבשר (חולין ד. קה. וסג) בשר בחל: חידוש זה ופירש
אין החידוש אינו מן האיסור דבאיה דדדא אקור ודא חלודי ודא
אלו עוברין (פסחים דף מד.) א שמשע דחשויסור חידוש אין ללמוד
דס וזמנן דחידוש הוא: ^א **ורמינהו** השאקב ב' במס' המכות
הוא לו: **ולערב** אינו מתאבא ואמר רב חסדא. בלא דרש חסדא
אפילו קרויין לו כפוי אינו מתחביל לערב ויש מפרשים דארישא ק"ו
ופי' עמר יחא טעם אבל אל שייך הכא כל כך לפירוש ראשון דרש
אין לומר דמתיי סופא אלא גרלה ודא דרש חסדא אבג: גרלה לערבה:

דקא
תנחומי אבליים, ואלו הן ברכת אבליים שאומרים בבית הכנסת, ותנחומי אבליים ש
. איזהו עיצור מזכירו בין המתים, הספר טספידו בשני עצמו חני אשר לא היה
מעות לרגל בא ספר ועמד על פתח ביתו, וטלו נתנו לו ונמנע לערות לרגל

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

הנהות הב"ח

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

מאחר שכבר חתמו חוקי המעורבות, נשאלת השאלה האם יש צורך להקים ועדה שתבדוק את ההסדרים החדשים ואת התוצאות של יישומם.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones